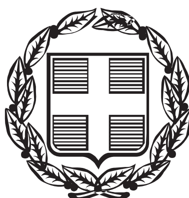

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ **Αρ. Φύλλου 168**

19 Ιουλίου 2002

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3034

Κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης για την καταστολή της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Διεθνής Σύμβαση για την καταστολή της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας (Ηνωμένα Έθνη 1999) που άνοιξε προς υπογραφή στις 10 Ιανουαρίου 2000, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

INTERNATIONAL CONVENTION FOR THE SUPPRESSION OF THE FINANCING OF TERRORISM

UNITED NATIONS

1999

International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism

Preamble

The States Parties to this Convention,

Bearing in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of good-neighbourliness and friendly relations and cooperation among States,

Deeply concerned about the worldwide escalation of acts of terrorism in all its forms and manifestations,

Recalling the Declaration on the Occasion of the Fiftieth Anniversary of the United Nations, contained in General Assembly resolution 50/6 of 24 October 1995,

Recalling also all the relevant General Assembly resolutions on the matter, including resolution 49/60 of 9 December 1994 and its annex on the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, in which the States Members of the United Nations solemnly reaffirmed their unequivocal condemnation of all acts, methods and practices of terrorism as criminal and unjustifiable, wherever and by whomever committed, including those which jeopardize the friendly relations among States and peoples and threaten the territorial integrity and security of States,

Noting that the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism also encouraged States to review urgently the scope of the existing international legal provisions on the prevention, repression and elimination of terrorism in all its forms and manifestations, with the aim of ensuring that there is a comprehensive legal framework covering all aspects of the matter,

Recalling General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996, paragraph

3, subparagraph (f), in which the Assembly called upon all States to take steps to prevent and counteract, through appropriate domestic measures, the financing of terrorists and terrorist organizations, whether such financing is direct or indirect through organizations which also have or claim to have charitable, social or cultural goals or which are also engaged in unlawful activities such as illicit arms trafficking, drug dealing and racketeering, including the exploitation of persons for purposes of funding terrorist activities, and in particular to consider, where appropriate, adopting regulatory measures to prevent and counteract movements of funds suspected to be intended for terrorist purposes without impeding in any way the freedom of legitimate capital movements and to intensify the exchange of information concerning international movements of such funds,

Recalling also General Assembly resolution 52/165 of 15 December 1997, in which the Assembly called upon States to consider, in particular, the implementation of the measures set out in paragraphs 3 (a) to (f) of its resolution 51/210 of 17 December 1996,

Recalling further General Assembly resolution 53/108 of 8 December 1998, in which the Assembly decided that the Ad Hoc Committee established by General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996 should elaborate a draft international convention for the suppression of terrorist financing to supplement related existing international instruments,

Considering that the financing of terrorism is a matter of grave concern to the international community as a whole,

Noting that the number and seriousness of acts of international terrorism depend on the financing that terrorists may obtain,

Noting also that existing multilateral legal instruments do not expressly address such financing,

Being convinced of the urgent need to enhance international cooperation among States in devising and adopting effective measures for the prevention of the financing of terrorism, as well as for its suppression through the prosecution and punishment of its perpetrators,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention:

1. "Funds" means assets of every kind, whether tangible or intangible, movable or immovable, however acquired, and

legal documents or instruments in any form, including electronic or digital, evidencing title to, or interest in, such assets, including, but not limited to, bank credits, travellers cheques, bank cheques, money orders, shares, securities, bonds, drafts, letters of credit.

2. "A State or governmental facility" means any permanent or temporary facility or conveyance that is used or occupied by representatives of a State, members of Government, the legislature or the judiciary or by officials or employees of a State or any other public authority or entity or by employees or officials of an intergovernmental organization in connection with their official duties.

3. "Proceeds" means any funds derived from or obtained, directly or indirectly, through the commission of an offence set forth in article 2.

Article 2

1. Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person by any means, directly or indirectly, unlawfully and wilfully, provides or collects funds with the intention that they should be used or in the knowledge that they are to be used, in full or in part, in order to carry out:

(a) An act which constitutes an offence within the scope of and as defined in one of the treaties listed in the annex; or

(b) Any other act intended to cause death or serious bodily injury to a civilian, or to any other person not taking an active part in the hostilities in a situation of armed conflict, when the purpose of such act, by its nature or context, is to intimidate a population, or to compel a government or an international organization to do or to abstain from doing any act.

2. (a) On depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a State Party which is not a party to a treaty listed in the annex may declare that, in the application of this Convention to the State Party, the treaty shall be deemed not to be included in the annex referred to in paragraph 1, subparagraph (a). The declaration shall cease to have effect as soon as the treaty enters into force for the State Party, which shall notify the depositary of this fact;

(b) When a State Party ceases to be a party to a treaty listed in the annex, it may make a declaration as provided for this article, with respect to that treaty.

3. For an act to constitute an offence set forth in paragraph 1, it shall not be necessary that the funds were actually used to carry out an offence referred to in paragraph 1, subparagraphs (a) or (b).

4. Any person also commits an offence if that person attempts to commit an offence as set forth in paragraph 1 of this article.

5. Any person also commits an offence if that person:

(a) Participates as an accomplice in an offence as set forth in paragraph 1 or 4 of this article;

(b) Organizes or directs others to commit an offence as set forth in paragraph 1 or 4 of this article;

(c) Contributes to the commission of one or more offences as set forth in paragraphs 1 or 4 of this article by a group of persons acting with a common purpose. Such contribution shall be intentional and shall either:

(i) Be made with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence as set forth in paragraph 1 of this article; or

(ii) Be made in the knowledge of the intention of the group to commit an offence as set forth in paragraph 1 of this article.

Article 3

This Convention shall not apply where the offence is committed within a single State, the alleged offender is a national of that State and is present in the territory of that State and no other State has a basis under article 7, paragraph 1, or article 7, paragraph 2, to exercise jurisdiction, except that the provisions of articles 12 to 18 shall, as appropriate, apply in those cases.

Article 4

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary:

(a) To establish as criminal offences under its domestic law the offences set forth in article 2;

(b) To make those offences punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of the offences.

Article 5

1. Each State Party, in accordance with its domestic legal principles, shall take the necessary measures to enable a legal entity located in its territory or organized under its laws to be held liable when a person responsible for the management or control of that legal entity has, in that capacity, committed an offence set forth in article 2. Such liability may be criminal, civil or administrative.

2. Such liability is incurred without prejudice to the criminal liability of individuals having committed the offences.

3. Each State Party shall ensure, in particular, that legal entities liable in accordance with paragraph 1 above are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal, civil or administrative sanctions. Such sanctions may include monetary sanctions.

Article 6

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature.

Article 7

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 when:

(a) The offence is committed in the territory of that State;

(b) The offence is committed on board a vessel flying the flag of that State or an aircraft registered under the laws of that State at the time the offence is committed;

(c) The offence is committed by a national of that State.

2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

(a) The offence was directed towards or resulted in the carrying out of an offence referred to in article 2, paragraph 1, subparagraph (a) or (b), in the territory of or against a national of that State;

(b) The offence was directed towards or resulted in the carrying out of an offence referred to in article 2, paragraph 1, subparagraph (a) or (b), against a State or government facility of that State abroad, including diplomatic or consular premises of that State;

(c) The offence was directed towards or resulted in an offence referred to in article 2, paragraph 1, subparagraph (a) or (b), committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act;

(d) The offence is committed by a stateless person who has his or her habitual residence in the territory of that State;

(e) The offence is committed on board an aircraft which is operated by the Government of that State.

3. Upon ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, each State Party shall notify the Secretary-General of the United Nations of the jurisdiction it has established in accordance with paragraph 2. Should any change take place, the State Party concerned shall immediately notify the Secretary-General.

4. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite that person to any of the States Parties that have established their jurisdiction in accordance with

paragraphs 1 or 2.

5. When more than one State Party claims jurisdiction over the offences set forth in article 2, the relevant States Parties shall strive to coordinate their actions appropriately, in particular concerning the conditions for prosecution and the modalities for mutual legal assistance.

6. Without prejudice to the norms of general international law, this Convention does not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its domestic law.

Article 8

1. Each State Party shall take appropriate measures, in accordance with its domestic legal principles, for the identification, detection and freezing or seizure of any funds used or allocated for the purpose of committing the offences set forth in article 2 as well as the proceeds derived from such offences, for purposes of possible forfeiture.

2. Each State Party shall take appropriate measures, in accordance with its domestic legal principles, for the forfeiture of funds used or allocated for the purpose of committing the offences set forth in article 2 and the proceeds derived from such offences.

3. Each State Party concerned may give consideration to concluding agreements on the sharing with other States Parties, on a regular or case-by-case basis, of the funds derived from the forfeitures referred to in this article.

4. Each State Party shall consider establishing mechanisms whereby the funds derived from the forfeitures referred to in this article are utilized to compensate the victims of offences referred to in article 2, paragraph 1, subparagraph (a) or (b), or their families.

5. The provisions of this article shall be implemented without prejudice to the rights of third parties acting in good faith.

Article 9

1. Upon receiving information that a person who has committed or who is alleged to

have committed an offence set forth in article 2 may be present in its territory, the State Party concerned shall take such measures as may be necessary under its domestic law to investigate the facts contained in the information.

2. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the offender or alleged offender is present shall take the appropriate measures under its domestic law so as to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.

3. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 2 are being taken shall be entitled to:

(a) Communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if that person is a stateless person, the State in the territory of which that person habitually resides;

(b) Be visited by a representative of that State;

(c) Be informed of that person's rights under subparagraphs (a) and (b).

4. The rights referred to in paragraph 3 shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the offender or alleged offender is present, subject to the provision that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.

5. The provisions of paragraphs 3 and 4 shall be without prejudice to the right of any State Party having a claim to jurisdiction in accordance with article 7, paragraph 1, subparagraph (b), or paragraph 2, subparagraph (b), to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

6. When a State Party, pursuant to the present article, has taken a person into custody, it shall immediately notify, directly or through the Secretary-General of the United Nations, the States Parties which have established jurisdiction in accordance with article 7, paragraph 1 or 2, and, if it considers it advisable, any other interested States Parties, of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant that person's detention. The State which

makes the investigation contemplated in paragraph 1 shall promptly inform the said States Parties of its findings and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 10

1. The State Party in the territory of which the alleged offender is present shall, in cases to which article 7 applies, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of that State.

2. Whenever a State Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceeding for which the extradition or surrender of the person was sought, and this State and the State seeking the extradition of the person agree with this option and other terms they may deem appropriate, such a conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 1.

Article 11

1. The offences set forth in article 2 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the States Parties before the entry into force of this Convention. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be subsequently concluded between them.

2. When a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 2. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set

forth in article 2 as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. If necessary, the offences set forth in article 2 shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territory of the States that have established jurisdiction in accordance with article 7, paragraphs 1 and 2.

5. The provisions of all extradition treaties and arrangements between States Parties with regard to offences set forth in article 2 shall be deemed to be modified as between States Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 12

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal investigations or criminal or extradition proceedings in respect of the offences set forth in article 2, including assistance in obtaining evidence in their possession necessary for the proceedings.

2. States Parties may not refuse a request for mutual legal assistance on the ground of bank secrecy.

3. The requesting Party shall not transmit nor use information or evidence furnished by the requested Party for investigations, prosecutions or proceedings other than those stated in the request without the prior consent of the requested Party.

4. Each State Party may give consideration to establishing mechanisms to share with other States Parties information or evidence needed to establish criminal, civil or administrative liability pursuant to article 5.

5. States Parties shall carry out their obligations under paragraphs 1 and 2 in conformity with any treaties or other arrangements on mutual legal assistance or information exchange that may exist between them. In the absence of such treaties or arrangements, States Parties shall afford one another assistance in accordance with their domestic law.

Article 13

None of the offences set forth in article 2 shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a fiscal offence. Accordingly, States Parties may not refuse a request for extradition or for mutual legal assistance on the sole ground that it concerns a fiscal offence.

Article 14

None of the offences set forth in article 2 shall be regarded for the purposes of extradition or mutual legal assistance as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 15

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 2 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

Article 16

1. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of identification, testimony or otherwise providing assistance in obtaining evidence for the investigation or prosecution of offences set forth in article 2 may be transferred if the following conditions are met:

(a) The person freely gives his or her informed consent;

(b) The competent authorities of both States agree, subject to such conditions as those States may deem appropriate.

2. For the purposes of the present article:

(a) The State to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State from which the person was transferred;

(b) The State to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States;

(c) The State to which the person is transferred shall not require the State from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;

(d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he or she was transferred for time spent in the custody of the State to which he or she was transferred.

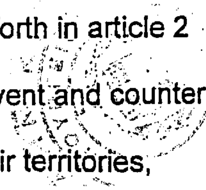
3. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with the present article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts or convictions anterior to his or her departure from the territory of the State from which such person was transferred.

Article 17

Any person who is taken into custody or regarding whom any other measures are taken or proceedings are carried out pursuant to this Convention shall be guaranteed fair treatment, including enjoyment of all rights and guarantees in conformity with the law of the State in the territory of which that person is present and applicable provisions of international law, including international human rights law.

Article 18

1. States Parties shall cooperate in the prevention of the offences set forth in article 2 by taking all practicable measures, *inter alia*, by adapting their domestic legislation, if necessary, to prevent and counter preparations in their respective territories for the commission of those offences within or outside their territories,

including:

(a) Measures to prohibit in their territories illegal activities of persons and organizations that knowingly encourage, instigate, organize or engage in the commission of offences set forth in article 2;

(b) Measures requiring financial institutions and other professions involved in financial transactions to utilize the most efficient measures available for the identification of their usual or occasional customers, as well as customers in whose interest accounts are opened, and to pay special attention to unusual or suspicious transactions and report transactions suspected of stemming from a criminal activity. For this purpose, States Parties shall consider:

(i) Adopting regulations prohibiting the opening of accounts the holders or beneficiaries of which are unidentified or unidentifiable, and measures to ensure that such institutions verify the identity of the real owners of such transactions;

(ii) With respect to the identification of legal entities, requiring financial institutions, when necessary, to take measures to verify the legal existence and the structure of the customer by obtaining, either from a public register or from the customer or both, proof of incorporation, including information concerning the customer's name, legal form, address, directors and provisions regulating the power to bind the entity;

(iii) Adopting regulations imposing on financial institutions the obligation to report promptly to the competent authorities all complex, unusual large transactions and unusual patterns of transactions, which have no apparent economic or obviously lawful purpose, without fear of assuming criminal or civil liability for breach of any restriction on disclosure of information if they report their suspicions in good faith;

(iv) Requiring financial institutions to maintain, for at least five years, all necessary records on transactions, both domestic or international.

2. States Parties shall further cooperate in the prevention of offences set forth in article 2 by considering:

(a) Measures for the supervision, including, for example, the licensing, of all money-transmission agencies;

(b) Feasible measures to detect or monitor the physical cross-border transportation of cash and bearer negotiable instruments, subject to strict safeguards to ensure proper use of information and without impeding in any way the freedom of capital movements.

3. States Parties shall further cooperate in the prevention of the offences set forth in article 2 by exchanging accurate and verified information in accordance with their domestic law and coordinating administrative and other measures taken, as appropriate, to prevent the commission of offences set forth in article 2, in particular by:

(a) Establishing and maintaining channels of communication between their competent agencies and services to facilitate the secure and rapid exchange of information concerning all aspects of offences set forth in article 2;

(b) Cooperating with one another in conducting inquiries, with respect to the offences set forth in article 2, concerning:

(i) The identity, whereabouts and activities of persons in respect of whom reasonable suspicion exists that they are involved in such offences;

(ii) The movement of funds relating to the commission of such offences.

4. States Parties may exchange information through the International Criminal Police Organization (Interpol).

Article 19

The State Party where the alleged offender is prosecuted shall, in accordance with its domestic law or applicable procedures, communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States Parties.

Article 20

The States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

Article 21

Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, in particular the purposes of the Charter of the United Nations, international humanitarian law and other relevant conventions.

Article 22

Nothing in this Convention entitles a State Party to undertake in the territory of another State Party the exercise of jurisdiction or performance of functions which are exclusively reserved for the authorities of that other State Party by its domestic law.

Article 23

1. The annex may be amended by the addition of relevant treaties that:

(a) Are open to the participation of all States;

(b) Have entered into force;

(c) Have been ratified, accepted, approved or acceded to by at least twenty-two States Parties to the present Convention.

2. After the entry into force of this Convention, any State Party may propose such an amendment. Any proposal for an amendment shall be communicated to the depositary in written form. The depositary shall notify proposals that meet the requirements of paragraph 1 to all States Parties and seek their views on whether the proposed amendment should be adopted.

3. The proposed amendment shall be deemed adopted unless one third of the States Parties object to it by a written notification not later than 180 days after its circulation.

4. The adopted amendment to the annex shall enter into force 30 days after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment for all those States Parties having deposited such an instrument. For each State Party ratifying, accepting or approving the amendment after the deposit of the twenty-second instrument, the amendment shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State Party of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 24

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months from the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice, by application, in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by paragraph 1. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 with respect to any State Party which has made such a reservation.

3. Any State which has made a reservation in accordance with paragraph 2 may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 25

1. This Convention shall be open for signature by all States from 10 January 2000 to 31 December 2001 at United Nations Headquarters in New York.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. This Convention shall be open to accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 26

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 27

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

Article 28

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention, opened for signature at United Nations Headquarters in New York on 10 January 2000.

Annex

1 Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft, done at The Hague on 16 December 1970.

2. Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, done at Montreal on 23 September 1971.

3. Convention on the Prevention and Punishment of Crimes against Internationally Protected Persons, including Diplomatic Agents, adopted by the General Assembly of the United Nations on 14 December 1973.

4. International Convention against the Taking of Hostages, adopted by the General Assembly of the United Nations on 17 December 1979.

5. Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, adopted at Vienna on 3 March 1980.

6. Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, done at Montreal on 24 February 1988.

7. Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation, done at Rome on 10 March 1988.

8. Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Fixed Platforms located on the Continental Shelf, done at Rome on 10 March 1988.

9. International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, adopted by the General Assembly of the United Nations on 15 December 1997.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ
ΤΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ 1999

Διεθνής Σύμβαση για την Καταστολή της
Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας

Προοίμιο

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη της παρούσας Σύμβασης,

Έχοντας υπόψη τους σκοπούς και τις αρχές του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με τη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας και την προαγωγή των σχέσεων φιλίας και καλής γειτονίας και της συνεργασίας μεταξύ των Κρατών,

Ανησυχώντας έντονα για την παγκόσμια κλιμάκωση των πράξεων τρομοκρατίας σε όλες τις μορφές και εκδηλώσεις της,

Υπενθυμίζοντας τη Διακήρυξη με Αφορμή την Πεντηκοστή Επέτειο των Ηνωμένων Εθνών, η οποία περιέχεται στο ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης 50/6 της 24ης Οκτωβρίου 1995,

Υπενθυμίζοντας, επίσης, όλα τα σχετικά ψηφίσματα της Γενικής Συνέλευσης για το θέμα αυτό, τα οποία περιλαμβάνουν το ψήφισμα υπ' αριθ. 49 / 60 της 9ης Δεκεμβρίου 1994 και το παράρτημα του που αφορά τη Διακήρυξη σχετικά με τα Μέτρα Εξάλειψης της Διεθνούς Τρομοκρατίας, στην οποία τα Κράτη - Μέλη των Ηνωμένων Εθνών επαναβεβαίωσαν επίσημα την εκ μέρους τους απερίφραστη καταδίκη όλων των πράξεων, μεθόδων και πρακτικών τρομοκρατίας ως εγκληματικών και αδικαιολόγητων, από όποιον και όπου και αν διαπράττονται, συμπεριλαμβανομένων όσων θέτουν σε κίνδυνο τις φιλικές σχέσεις μεταξύ Κρατών και λαών και απειλούν την εδαφική ακεραιότητα και ασφάλεια Κρατών,

Παρατηρώντας ότι η Διακήρυξη σχετικά με τα Μέτρα Εξάλειψης της Διεθνούς Τρομοκρατίας επίσης ενθάρρυνε τα Κράτη να επανεξετάσουν κατεπειγόντως το πεδίο εφαρμογής των ισχυουσών διεθνών νομικών διατάξεων για την πρόληψη, καταστολή και εξάλειψη της τρομοκρατίας σε όλες τις μορφές και εκδηλώσεις της, με σκοπό να εξασφαλίσουν την ύπαρξη ενός πλήρους νομικού πλαισίου που θα καλύπτει όλες τις πτυχές του θέματος,

Υπενθυμίζοντας το ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης 51/210 της 17ης Δεκεμβρίου 1996, παρ. 3 εδ. στ', στο οποίο η Συνέλευση κάλεσε όλα τα Κράτη να προβούν σε ενέργειες για την πρόληψη και την καταπολέμηση, μέσω των κατάλληλων μέτρων σε εθνικό επίπεδο, της χρηματοδότησης των τρομοκρατών και των τρομοκρατικών οργανώσεων, είτε αυτή η χρηματοδότηση είναι άμεση είτε έμμεση μέσω οργανώσεων που έχουν ή ισχυρίζονται ότι έχουν και φιλανθρωπικούς, κοινωνικούς ή πολιτιστικούς σκοπούς ή που εμπλέκονται και σε παράνομες δραστηριότητες όπως παράνομη εμπορία όπλων, διακίνηση ναρκωτικών και κυκλώματα εκβιασμού, συμπεριλαμβανομένης της εκμετάλλευσης προσώπων με σκοπό τη χρηματοδότηση τρομοκρατικών ενεργειών, και ιδιαίτερα να μελετήσουν την πιθανότητα, όπου αρμόζει, της υιοθέτησης ρυθμιστικών μέτρων για την πρόληψη και καταπολέμηση της κίνησης κεφαλαίων για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι προορίζονται για τρομοκρατικούς σκοπούς, χωρίς να εμποδίζουν με κανέναν τρόπο την ελευθερία της νόμιμης κίνησης κεφαλαίων, και να εντείνουν την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τη διεθνή κίνηση τέτοιων κεφαλαίων,

Υπενθυμίζοντας, επίσης, το ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης 52/165 της 15ης Δεκεμβρίου 1997, με το οποίο κάλεσε τα Κράτη να μελετήσουν ιδιαίτερα την πιθανότητα της εφαρμογής των μέτρων που εκτίθενται στην παράγραφο 3 εδ. α' με στ' του ψηφίσματος της υπ' αριθμ. 51/210 της 17ης Δεκεμβρίου 1996,

Υπενθυμίζοντας, επιπλέον, το ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης 53/108 της 8ης Δεκεμβρίου 1998, με το οποίο η Συνέλευση αποφάσισε ότι η Επιτροπή Ad Hoc, η οποία συγκροτήθηκε με το ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης 51/210 της 17ης Δεκεμβρίου 1996, έπρεπε να συντάξει σχέδιο διεθνούς σύμβασης για την καταστολή της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας προς συμπλήρωση των συναφών ισχυόντων διεθνών κειμένων, θεωρώντας ότι η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας είναι ένα θέμα μεγάλης βαρύτητας για τη διεθνή κοινότητα στο σύνολο της,

Παρατηρώντας ότι ο αριθμός και η σοβαρότητα των πράξεων διεθνούς τρομοκρατίας εξαρτώνται από τη χρηματοδότηση που είναι σε θέση να λάβουν οι τρομοκράτες,

Παρατηρώντας, επίσης, ότι τα ισχύοντα πολυμερή νομικά κείμενα δεν αντιμετωπίζουν ρητά το θέμα αυτής της χρηματοδότησης,

Πεπεισμένα για την επείγουσα ανάγκη ενδυνάμωσης της διεθνούς συνεργασίας μεταξύ των Κρατών για την εύρεση και υιοθέτηση αποτελεσματικών μέτρων πρόληψης της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, καθώς και καταστολής της μέσω της δίωξης και της τιμωρίας των δραστών,

Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης:

1. Ως «Κεφάλαια» νοούνται κάθε είδους περιουσιακά στοιχεία, υλικά ή άυλα, κινητά ή ακίνητα, με οποιονδήποτε τρόπο αποκτηθέντα, καθώς και νομικά έγγραφα ή κείμενα οποιασδήποτε μορφής, η οποία μπορεί να είναι και ηλεκτρονική ή ψηφιακή, τα οποία αποδεικνύουν την κυριότητα αυτών των περιουσιακών στοιχείων ή οποιοδήποτε περιουσιακό δικαίωμα επ' αυτών, συμπεριλαμβανομένων, ενδεικτικά και όχι περιοριστικά, τραπεζικών πιστώσεων, ταξιδιωτικών επιταγών, τραπεζικών επιταγών, ενταλμάτων πληρωμής, μετοχών, χρεογράφων, ομολόγων, τραβηκτικών και πιστωτικών επιστολών.

2. Ως «Κρατικός ή κυβερνητικός φορέας» νοείται κάθε μόνιμη ή προσωρινή υπηρεσία ή φορέας που χρησιμοποιείται ή καταλαμβάνεται από αντιπροσώπους του Κράτους, μέλη της Κυβέρνησης, του νομοθετικού ή του δικαστικού σώματος ή αξιωματούχους ή υπαλλήλους ενός Κράτους ή οποιασδήποτε άλλης δημόσιας αρχής ή μονάδας ή από υπαλλήλους ή αξιωματούχους διακυβερνητικού οργανισμού σε σύνδεση με τα υπηρεσιακά καθήκοντα τους.

3. Ως «Έσοδα» νοούνται οποιαδήποτε κεφάλαια που προέρχονται ή αποκτώνται, άμεσα ή έμμεσα, από τη διάπραξη αδικήματος από τα οριζόμενα στο άρθρο 2.

Άρθρο 2

1. Αδίκημα διαπράττεται κατά την έννοια της παρούσας Σύμβασης όταν κάποιος, με οποιοδήποτε μέσο, άμεσα ή έμμεσα, παράνομα και εκ προθέσεως, παρέχει ή εισπράττει κεφάλαια με πρόθεση να χρησιμοποιηθούν ή εν γνώσει του ότι πρόκειται να χρησιμοποιηθούν, συνολικά ή εν μέρει, για την εκτέλεση:

(α) πράξης που συνιστά αδίκημα σύμφωνα με το πεδίο εφαρμογής και τους ορισμούς που περιέχονται σε κάποια από τις συνθήκες που απαριθμούνται στο Παράρτημα, ή

(β) οποιασδήποτε άλλης πράξης που αποσκοπεί στην πρόκληση θανάτου ή βαριάς σωματικής βλάβης εις βάρος πολίτη ή οποιουδήποτε άλλου προσώπου που δεν συμμετέχει ενεργά στις εχθροπραξίες σε κατάσταση ένοπλης σύγκρουσης, όταν ο σκοπός αυτής της πράξης, λόγω της φύσης της ή των συνθηκών υπό τις οποίες τελείται, είναι ο εκφοβισμός ενός πληθυσμού ή ο εξαναγκασμός μίας κυβέρνησης ή ενός διεθνούς οργανισμού να πράξει ή να απόσχει από το να πράξει κάτι.

2. (α) Κατά την κατάθεση του εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης του, κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος που δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος κάποιας από τις συνθήκες που απαριθμούνται στο Παράρτημα μπορεί να δηλώσει ότι, κατά την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης στο εν λόγω Συμβαλλόμενο Κράτος, η σχετική συνθήκη θα θεωρείται ως μη συμπεριλαμβανόμενη στο Παράρτημα της παρ. 1 εδ α'. Η δήλωση παύει να ισχύει μόλις η σχετική συνθήκη τεθεί σε ισχύ για το Συμβαλλόμενο Κράτος, το οποίο θα ενημερώνει τον θεματοφύλακα σχετικά με το γεγονός αυτό.

(β) Όταν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος παύει να είναι συμβαλλόμενο μέρος κάποιας συνθήκης από τις αναφερόμενες στο Παράρτημα, μπορεί να κάνει δήλωση σχετικά με τη συνθήκη αυτή, όπως προβλέπεται στο παρόν άρθρο.

3. Για να συνιστά αδίκημα κάποια πράξη από τις αναφερόμενες στην παρ. 1, δεν είναι απαραίτητο να έχουν χρησιμοποιηθεί πραγματικά τα κεφάλαια στην τέλεση αδικήματος από τα αναφερόμενα στην παρ. 1 εδ. α' ή β'.

4. Αδίκημα διαπράττεται και όταν κάποιος αποπειράται να διαπράξει αδίκημα κατά τον ορισμό της παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

5. Επίσης, αδίκημα διαπράττεται και όταν κάποιος:

(α) συμμετέχει ως συνεργός σε αδίκημα σύμφωνα με το ορισμό της παρ. 1 ή 4 του παρόντος άρθρου·

(β) οργανώνει ή προτρέπει άλλους να διαπράξουν αδίκημα σύμφωνα με τον ορισμό της παρ. 1 ή 4 του παρόντος άρθρου·

(γ) συμβάλλει στη διάπραξη ενός ή περισσότερων αδικημάτων σύμφωνα με τον ορισμό της παρ. 1 ή 4 του παρόντος άρθρου από ομάδα προσώπων που ενεργούν με κοινό σκοπό. Αυτή η συμβολή πρέπει να γίνεται με πρόθεση και:

(i) είτε να γίνει με σκοπό την προώθηση της εγκληματικής δραστηριότητας ή του εγκληματικού σκοπού της ομάδας, όταν αυτή η δραστηριότητα ή ο σκοπός περιλαμβάνουν τη διάπραξη αδικήματος σύμφωνα με τον ορισμό της παρ. 1 του παρόντος άρθρου,

(ii) είτε να γίνει εν γνώσει της πρόθεσης της ομάδας να διαπράξει αδίκημα σύμφωνα με τον ορισμό της παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 3

Η παρούσα Σύμβαση δεν εφαρμόζεται όταν το αδίκημα διαπράττεται εντός ενός μόνο Κράτους, ο φερόμενος ως δράστης είναι υπήκοος του Κράτους αυτού και βρίσκεται στο έδαφος του ίδιου Κράτους και κανένα άλλο Κράτος δεν θεμελιώνει δικαιοδοσία σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 παρ. 1 ή παρ. 2, στις περιπτώσεις όμως αυτές οι διατάξεις των άρθρων 12 έως 18 εφαρμόζονται αναλόγως.

Άρθρο 4

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος υιοθετεί τα μέτρα που κρίνονται αναγκαία προκειμένου:

(α) να καταστήσει στο εσωτερικό του δίκαιο ως ποινικά αδικήματα τις πράξεις που προβλέπονται στο άρθρο 2·

(β) να τιμωρούνται οι πράξεις αυτές με τις ανάλογες ποινές, για τον καθορισμό των οποίων θα λαμβάνονται υπόψη η σοβαρότητα των αδικημάτων αυτών.

Άρθρο 5

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος λαμβάνει, σύμφωνα με τις αρχές του εσωτερικού του δικαίου, τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί ότι υπέχουν ευθύνη τα νομικά πρόσωπα που έχουν την έδρα τους στο έδαφος του ή συστήθηκαν σύμφωνα με τη νομοθεσία του, όταν κάποιο πρόσωπο υπεύθυνο για τη διοίκηση ή τον έλεγχο αυτών των νομικών προσώπων διέπραξε, υπό την ιδιότητα αυτή, αδίκημα που ορίζεται στο άρθρο 2. Η ευθύνη αυτή μπορεί να είναι ποινική, αστική ή διοικητική.

2. Η ευθύνη αυτή δεν θίγει την ποινική ευθύνη των φυσικών προσώπων που έχουν διαπράξει τα αδικήματα.

3. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος εξασφαλίζει ιδίως ότι τα νομικά πρόσωπα που υπέχουν ευθύνη, σύμφωνα με την ανωτέρω παράγραφο 1, υπόκεινται σε αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές ποινικές, αστικές ή διοικητικές κυρώσεις. Αυτές οι κυρώσεις μπορούν να είναι και χρηματικές.

Άρθρο 6

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος υιοθετεί τα αναγκαία μέτρα, τα οποία περιλαμβάνουν, όπου κρίνεται κατάλληλο, εσωτερικές νομοθετικές ρυθμίσεις για να εξασφαλίσει ότι οι εγκληματικές πράξεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης δεν θα μείνουν ατιμώρητες σε καμία περίπτωση για λόγους πολιτικούς, φιλοσοφικούς, ιδεολογικούς, φυλετικούς, εθνοτικούς, θρησκευτικούς ή άλλης παρόμοιας φύσης.

Άρθρο 7

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να θεμελιώσει δικαιοδοσία επί των αναφερόμενων στο άρθρο 2 αδικημάτων όταν:

(α) το αδίκημα διαπράχθηκε στο έδαφος του Κράτους αυτού,

(β) το αδίκημα διαπράχθηκε σε πλοίο το οποίο κατά το χρόνο διάπραξης του αδικήματος φέρει τη σημαία του Κράτους αυτού ή σε αεροσκάφος το οποίο κατά τον ίδιο χρόνο είναι καταχωρημένο σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού,

(γ) το αδίκημα διαπράχθηκε από υπήκοο του Κράτους αυτού.

2. Το Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να θεμελιώσει τη δικαιοδοσία του για κάθε τέτοιο αδίκημα όταν:

(α) η πράξη απέβλεπε ή είχε ως αποτέλεσμα την τέλεση αδικήματος από τα αναφερόμενα στο άρθρο 2 παρ. 1 εδ. α' ή β' στο έδαφος του Κράτους αυτού ή εις βάρος υπηκόου του·

(β) η πράξη απέβλεπε ή είχε ως αποτέλεσμα την τέλεση αδικήματος από τα αναφερόμενα στο άρθρο 2 παρ. 1 εδ. α' ή β' εναντίον κρατικών ή κυβερνητικών εγκαταστάσεων του Κράτους αυτού στο εξωτερικό, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται οι διπλωματικές ή προξενικές κτιριακές εγκαταστάσεις του Κράτους αυτού·

(γ) η πράξη απέβλεπε ή είχε ως αποτέλεσμα την τέλεση αδικήματος από τα αναφερόμενα στο άρθρο 2 παρ. 1 εδ. α' ή β', το οποίο διαπράχθηκε στο πλαίσιο απόπειρας εξαναγκασμού του Κράτους αυτού να πράξει ή να αποφύγει να πράξει κάτι·

(δ) το αδίκημα διαπράχθηκε από απάτριδα ο οποίος έχει τη συνήθη διαμονή του στο έδαφος του Κράτους αυτού.

(ε) το αδίκημα διαπράχθηκε σε αεροσκάφος τη λειτουργία του οποίου ελέγχει η Κυβέρνηση του Κράτους αυτού.

3. Με την κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση στην παρούσα Σύμβαση, κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος ειδοποιεί τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών για τη δικαιοδοσία που θεμελίωσε σύμφωνα με την παράγραφο 2. Αν γίνει οποιαδήποτε αλλαγή, το ενδιαφερόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος ειδοποιεί αμέσως τον Γενικό Γραμματέα.

4. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος λαμβάνει ομοίως όλα τα μέτρα τα οποία αποδεικνύονται αναγκαία για να θεμελιώσει δικαιοδοσία επί των αδικημάτων που ορίζονται στο άρθρο 2, στις περιπτώσεις όπου ο φερόμενος ως δράστης βρίσκεται στο έδαφος του και δεν εκδίδεται σε κανένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη τα οποία έχουν θεμελιώσει δικαιοδοσία σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 2.

5. Όταν δικαιοδοσία επί των αδικημάτων του άρθρου 2 αξιώνουν περισσότερα του ενός Συμβαλλόμενα Κράτη, αυτά τα Συμβαλλόμενα Κράτη προσπαθούν να συντονίσουν κατάλληλα τις ενέργειες τους, ιδιαίτερα όσον αφορά τις προϋποθέσεις δίωξης και τους όρους αμοιβαίας νομικής συνδρομής.

6. Με την επιφύλαξη των γενικών κανόνων του διεθνούς δικαίου, η παρούσα Σύμβαση δεν αποκλείει την άσκηση οποιασδήποτε ποινικής δικαιοδοσίας που θεμελιώνεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο.

Άρθρο 8

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα, σύμφωνα με τις εθνικές νομικές αρχές του, για τον προσδιορισμό, τον εντοπισμό και το πάγωμα ή την κατάσχεση όλων των κεφαλαίων που χρησιμοποιούνται ή διατίθενται με σκοπό τη διάπραξη των αδικημάτων που ορίζονται στο άρθρο 2, καθώς και των προϊόντων αυτών των αδικημάτων, με σκοπό την ενδεχόμενη κατάπτωση τους.

2. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα, σύμφωνα με τις εθνικές νομικές αρχές του, για την κατάπτωση των κεφαλαίων που χρησιμοποιούνται ή διατίθενται με σκοπό τη διάπραξη των αδικημάτων που ορίζονται στο άρθρο 2, καθώς και των προϊόντων αυτών των αδικημάτων.

3. Κάθε ενδιαφερόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος θα εξετάσει τη δυνατότητα σύναψης συμφωνιών με άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη για τη διανομή μεταξύ τους, σε τακτική ή περιπτωσιολογική βάση, των κεφαλαίων που προέρχονται από καταπτώσεις σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

4. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος θα εξετάσει τη δυνατότητα καθιέρωσης μηχανισμών αξιοποίησης των καταπεσόντων σύμφωνα με το παρόν άρθρο κεφαλαίων, για την αποζημίωση των θυμάτων των αδικημάτων του άρθρου 2 παρ. 1 εδ. α' ή β' ή των οικογενειών τους.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων τρίτων που ενεργούν με καλή πίστη.

Άρθρο 9

1. Ευθύς ως ένα Συμβαλλόμενο Κράτος λάβει πληροφορίες ότι ένα πρόσωπο που διέπραξε ή φέρεται ότι διέπραξε αδίκημα από τα οριζόμενα στο άρθρο 2 μπορεί να βρίσκεται στο έδαφος του, το Κράτος αυτό λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του, για τη διακρίβωση των σχετικών πληροφοριών.

2. Αφού πεισθεί το Συμβαλλόμενο Κράτος, στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ο δράστης ή φερόμενος ως δράστης, ότι οι περιστάσεις το καθιστούν αναγκαίο, λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του για να εξασφαλίσει την παρουσία του προσώπου αυτού με σκοπό τη δίωξη ή έκδοση του.

3. Κάθε πρόσωπο σε σχέση με το οποίο λαμβάνονται τα μέτρα της παραγράφου 2 δικαιούται:

(α) να επικοινωνήσει χωρίς καθυστέρηση με τον πλησιέστερο αρμόδιο εκπρόσωπο του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος ή το οποίο Κράτος δικαιούται για άλλο λόγο να προστατεύει τα δικαιώματα του προσώπου αυτού ή, αν το πρόσωπο αυτό είναι άπατρις, με εκπρόσωπο του Κράτους στο έδαφος του οποίου αυτό το πρόσωπο έχει τη συνήθη διαμονή του·

(β) να δεχθεί επίσκεψη αντιπροσώπου του Κράτους αυτού·

(γ) να ενημερωθεί για τα δικαιώματα του σύμφωνα με τα εδάφια α' και β'.

4. Τα δικαιώματα της παραγράφου 3 ασκούνται σύμφωνα με τους νόμους και τους κανονισμούς του Κράτους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ο δράστης ή ο φερόμενος ως δράστης, υπό την προϋπόθεση ότι αυτοί οι νόμοι και κανονισμοί ανταποκρίνονται πλήρως στους σκοπούς στους οποίους αποβλέπουν τα δικαιώματα που παρέχονται στην παρ. 3.

5. Οι διατάξεις των παρ. 3 και 4 ισχύουν με την επιφύλαξη του δικαιώματος κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους που αξιώνει δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ. 1 εδ. β' ή παρ. 2 εδ. β' να καλέσει τη Διεθνή Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού να επικοινωνήσει με τον φερόμενο ως δράστη και να τον επισκεφθεί.

6. Όταν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, έχει θέσει κάποιο πρόσωπο υπό κράτηση, ειδοποιεί αμέσως, απευθείας ή μέσω του Γενικού Γραμμα-

τέα των Ηνωμένων Εθνών, τα Συμβαλλόμενα Κράτη τα οποία έχουν θεμελιώσει δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ. 1 ή 2 και, αν το κρίνει σκόπιμο, οποιαδήποτε άλλα ενδιαφερόμενα Συμβαλλόμενα Κράτη, σχετικά με το γεγονός ότι το πρόσωπο αυτό βρίσκεται υπό κράτηση και σχετικά με τις περιστάσεις που δικαιολογούν την κράτηση αυτού του προσώπου. Το Κράτος που κάνει την έρευνα που προβλέπεται από την παρ. 1 ενημερώνει άμεσα τα εν λόγω Συμβαλλόμενα Κράτη σχετικά με τα ευρήματα της έρευνας και δηλώνει αν προτίθεται να ασκήσει δικαιοδοσία.

Άρθρο 10

1. Το Συμβαλλόμενο Κράτος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ο φερόμενος ως δράστης, εάν στις περιπτώσεις στις οποίες εφαρμόζεται το άρθρο 7, δεν εκδίδει το πρόσωπο υποχρεούται, χωρίς καμία εξαίρεση και ανεξαρτήτως αν το αδίκημα διαπράχθηκε στο έδαφος του, να υποβάλλει την υπόθεση χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση στις αρμόδιες αρχές του με σκοπό τη δίωξη του προσώπου αυτού μέσω διαδικασιών συμφώνων με τους νόμους του Κράτους αυτού. Αυτές οι αρχές λαμβάνουν την απόφαση τους με τον ίδιο τρόπο όπως και στην περίπτωση κάθε άλλου αδικήματος σοβαρής φύσης σύμφωνα με το δίκαιο του Κράτους αυτού.

2. Όταν το εθνικό δίκαιο ενός Κράτους - Μέρους που επιτρέπει να εκδώσει ή άλλως να παραδώσει έναν από τους υπηκόους του μόνον υπό τον όρο ότι το άτομο θα επιστραφεί στο εν λόγω Κράτος για να εκτίσει την ποινή που θα επιβληθεί ως αποτέλεσμα της δίκης ή της διαδικασίας για την οποία ζητήθηκε η έκδοση ή η παράδοση του προσώπου και το εν λόγω Κράτος, καθώς και το Κράτος που ζητά την έκδοση του προσώπου συμφωνήσουν για την επιλογή αυτή και τους άλλους όρους που μπορεί να θεωρήσουν κατάλληλους, αυτή η υπό όρους έκδοση ή παράδοση είναι επαρκής για να απαλλαγεί από την υποχρέωση της παραγράφου 1.

Άρθρο 11

1. Τα αδικήματα που ορίζονται στο άρθρο 2 θεωρούνται ότι περιλαμβάνονται στα αδικήματα για τα οποία χωρεί έκδοση σε κάθε συνθήκη περί έκδοσης που ίσχυε μεταξύ οποιωνδήποτε Συμβαλλόμενων Κρατών πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να συμπεριλάβουν αυτά τα αδικήματα ως αδικήματα για τα οποία χωρεί έκδοση σε κάθε συνθήκη περί έκδοσης που θα συνάπτουν στο εξής μεταξύ τους.

2. Όταν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος το οποίο θέτει ως προϋπόθεση της έκδοσης την ύπαρξη σχετικής συνθήκης λαμβάνει αίτημα έκδοσης από άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος με το οποίο δεν έχει συνάψει συνθήκη περί έκδοσης, το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί, κατ' επιλογήν του, να θεωρήσει την παρούσα Σύμβαση ως νομική βάση έκδοσης για τα αδικήματα που ορίζονται στο άρθρο 2. Η έκδοση υπόκειται κατά τα λοιπά στις προϋποθέσεις που ορίζονται από τη νομοθεσία του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

3. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη τα οποία δε θέτουν ως προϋπόθεση της έκδοσης την ύπαρξη σχετικής συνθήκης αναγνωρίζουν τα αδικήματα που ορίζονται στο άρθρο 2 ως αδικήματα για τα οποία χωρεί έκδοση μεταξύ τους, με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων που προβλέπονται από τη νομοθεσία του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

4. Αν είναι απαραίτητο, τα αδικήματα που ορίζονται στο άρθρο 2 αντιμετωπίζονται, για τους σκοπούς της έκδοσης μεταξύ των Συμβαλλόμενων Κρατών, σαν να είχαν διαπραχθεί όχι μόνο στον τόπο όπου συνέβησαν, αλλά και στο έδαφος των Κρατών τα οποία έχουν θεμελιώσει δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ. 1 και 2.

5. Οι διατάξεις όλων των συνθηκών και ρυθμίσεων περί έκδοσης που ισχύουν μεταξύ των Συμβαλλόμενων Κρατών, όσον αφορά τα αδικήματα που ορίζονται στο άρθρο 2, θεωρείται ότι τροποποιούνται μεταξύ των Συμβαλλόμενων Κρατών στο βαθμό που είναι ασυμβίβαστες με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 12

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη παρέχουν αμοιβαία τη μέγιστη δυνατή συνδρομή σε ποινικές έρευνες ή σε ποινικές διαδικασίες ή διαδικασίες έκδοσης για τα αδικήματα που ορίζονται στο άρθρο 2, συμπεριλαμβανομένης της συνδρομής για τη λήψη των αποδεικτικών στοιχείων που βρίσκονται στην κατοχή τους και είναι απαραίτητα για τις διαδικασίες.

2. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη δεν μπορούν να απορρίψουν αίτημα αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής λόγω τραπεζικού απορρήτου.

3. Το αιτούν Κράτος δε θα διαβιβάζει ούτε θα χρησιμοποιεί πληροφορίες ή αποδείξεις που του παρασχέθηκαν από το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση για έρευνες, διώξεις ή διαδικασίες εκτός από αυτές που αναφέρονταν στην αίτηση χωρίς την προηγούμενη συγκατάθεση του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

4. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να εξετάσει τη δυνατότητα καθιέρωσης μηχανισμών ανταλλαγής μεταξύ του ιδίου και των άλλων Συμβαλλόμενων Κρατών των πληροφοριών ή αποδεικτικών στοιχείων που χρειάζονται για τον καταλογισμό ποινικής, αστικής ή διοικητικής ευθύνης σύμφωνα με το άρθρο 5.

5. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τις παρ. 1 και 2 σύμφωνα με τις συνθήκες ή άλλες ρυθμίσεις για αμοιβαία δικαστική συνδρομή ή ανταλλαγή πληροφοριών που ενδέχεται να υπάρχουν μεταξύ τους. Ελλείψει τέτοιων συνθηκών ή ρυθμίσεων, τα Συμβαλλόμενα Μέρη παρέχουν αμοιβαία νομική συνδρομή σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία τους.

Άρθρο 13

Κανένα από τα αδικήματα που ορίζονται στο άρθρο 2 δε θα θεωρείται, για τους σκοπούς της έκδοσης ή της αμοιβαίας νομικής συνδρομής, φορολογικό αδίκημα. Συνεπώς, τα Συμβαλλόμενα Κράτη δεν μπορούν να απορρίψουν αίτημα έκδοσης ή αμοιβαίας νομικής συνδρομής για το λόγο μόνο ότι αφορά φορολογικό αδίκημα.

Άρθρο 14

Κανένα από τα αδικήματα που ορίζονται στο άρθρο 2 δεν θεωρείται, για τους σκοπούς της έκδοσης ή της αμοιβαίας νομικής συνδρομής, πολιτικό αδίκημα ή αδίκημα συνδεδεμένο με πολιτικό αδίκημα ή αδίκημα με πολιτικά κίνητρα. Συνεπώς, τα Συμβαλλόμενα Κράτη δεν μπορούν να απορρίψουν αίτημα έκδοσης ή αμοιβαίας νομικής συνδρομής βάσει τέτοιου αδικήματος για το λόγο μόνο ότι αφορά πολιτικό αδίκημα ή αδίκημα συνδεδεμένο με πολιτικό αδίκημα ή αδίκημα με πολιτικά κίνητρα.

Άρθρο 15

Καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν ερμηνεύεται ότι επιβάλλει υποχρέωση έκδοσης ή παροχής αμοιβαίας νομικής συνδρομής αν το Συμβαλλόμενο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση έχει σοβαρούς λόγους να πιστεύει ότι το αίτημα έκδοσης για αδικήματα που ορίζονται στο άρθρο 2 ή αμοιβαίας νομικής συνδρομής για τέτοια αδικήματα υπεβλήθη με σκοπό τη δίωξη ή τιμωρία προσώπου λόγω της φυλής, θρησκείας, υπηκοότητας, εθνοτικής προέλευσης ή των πολιτικών πεποιθήσεων του, ή ότι η ικανοποίηση του αιτήματος θα βλάψει τη θέση του προσώπου αυτού για οποιονδήποτε από τους λόγους αυτούς.

Άρθρο 16

1. Πρόσωπο το οποίο κρατείται ή εκτίει ποινή στο έδαφος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και του οποίου ζητείται η παρουσία σε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος με σκοπό την αναγνώριση της ταυτότητας, μαρτυρικής κατάθεσης ή την παροχή άλλης συνδρομής προς λήψη αποδεικτικών στοιχείων για τη διερεύνηση ή άσκηση δίωξης για αδικήματα που ορίζονται στο άρθρο 2, μπορεί να μεταφερθεί εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

(α) το πρόσωπο ενημερώνεται και δίδει ελεύθερα τη συγκατάθεση του·

(β) οι αρμόδιες αρχές αμφοτέρων των Κρατών συμφωνήσουν, υπό τις προϋποθέσεις που κρίνουν κατάλληλες τα Κράτη αυτά.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου :

(α) το Κράτος στο οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο αυτό έχει την εξουσία και την υποχρέωση να διατηρεί υπό κράτηση το μεταφερόμενο πρόσωπο, εκτός αν άλλως ζητηθεί ή επιτραπεί από το Κράτος από το οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο αυτό·

(β) το Κράτος στο οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο αυτό εκτελεί χωρίς καθυστέρηση την υποχρέωση του να το παραδώσει προς κράτηση στο Κράτος από το οποίο το πρόσωπο αυτό μεταφέρθηκε, όπως προηγουμένως ή άλλως είχε συμφωνηθεί από τις αρμόδιες αρχές των δύο Κρατών

(γ) το Κράτος στο οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο αυτό δεν δύναται να ζητήσει από το Κράτος από το οποίο μεταφέρθηκε να κινήσει διαδικασία έκδοσης για την επιστροφή του·

(δ) ο χρόνος που διανύεται υπό κράτηση στο Κράτος όπου μεταφέρθηκε ένα πρόσωπο συνυπολογίζεται στην ποινή που εκτίει το πρόσωπο αυτό στο Κράτος από το οποίο μεταφέρθηκε.

3. Αν δε συμφωνεί το Συμβαλλόμενο Κράτος από το οποίο πρόκειται να μεταφερθεί κάποιο πρόσωπο σύμφωνα με το παρόν άρθρο, το πρόσωπο αυτό, όποια και αν είναι η υπηκοότητα του, δεν διώκεται ούτε τίθεται υπό κράτηση ούτε υπόκειται σε άλλο περιορισμό της προσωπικής ελευθερίας του στο έδαφος του Κράτους στο οποίο μεταφέρθηκε για πράξεις ή καταδίκες που προηγήθηκαν της αναχώρησης του από το έδαφος του Κράτους από το οποίο μεταφέρθηκε.

Άρθρο 17

Κάθε πρόσωπο που τίθεται υπό κράτηση ή εναντίον του οποίου λαμβάνονται άλλα μέτρα ή κινούνται άλλες διαδικασίες εναντίον του σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση απολαμβάνει την εγγύηση της δίκαιης μεταχείρισης, συμπεριλαμβανομένης της απολαβής όλων των δικαιωμάτων και εγγυήσεων σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται το πρόσωπο αυτό και τις εφαρμοστέες διατάξεις του διεθνούς δικαίου, οι οποίες περιλαμβάνουν και το διεθνές δίκαιο ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Άρθρο 18

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη συνεργάζονται για την πρόληψη των αδικημάτων που ορίζονται στο άρθρο 2 λαμβάνοντας όλα τα πρακτικά μέτρα, μεταξύ άλλων, προσαρμόζοντας την εθνική νομοθεσία τους, αν είναι απαραίτητο, για την πρόληψη και την αντιμετώπιση των προπαρασκευαστικών ενεργειών στο έδαφος τους προς διάπραξη αυτών των αδικημάτων εντός ή εκτός της επικράτειας τους, συμπεριλαμβανομένων :

(α) μέτρων για την απαγόρευση στο έδαφος τους παράνομων δραστηριοτήτων προσώπων και οργανισμών οι οποίοι εν γνώσει τους ενθαρρύνουν, υποκινούν, οργανώνουν ή εμπλέκονται στη διάπραξη των αδικημάτων που ορίζονται στο άρθρο 2·

(β) μέτρων βάσει των οποίων απαιτείται από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και φορείς άλλων επαγγελμάτων που συμμετέχουν σε οικονομικές συναλλαγές να χρησιμοποιούν τα αποτελεσματικότερα διαθέσιμα μέτρα για τον προσδιορισμό της ταυτότητας των συνήθων ή περιστασιακών πελατών τους, καθώς και των πελατών στο όνομα των οποίων ανοίγονται έντοκοι λογαριασμοί, και να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή σε ασυνήθιστες ή ύποπτες συναλλαγές και να αναφέρουν συναλλαγές για τις οποίες υπάρχουν υπόνοιες ότι προέρχονται από εγκληματική δραστηριότητα. Για το σκοπό αυτόν, τα Συμβαλλόμενα Κράτη εξετάζουν τη δυνατότητα:

(ι) να υιοθετήσουν κανονισμούς που απαγορεύουν το άνοιγμα λογαριασμών, των οποίων οι κάτοχοι ή δικαιούχοι είναι άγνωστης ταυτότητας ή είναι αδύνατος ο προσδιορισμός της ταυτότητας τους, και μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι αυτά τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα θα εξακριβώνουν την ταυτότητα των πραγματικών κυρίων αυτών των συναλλαγών·

(ii) να απαιτήσουν από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα σχετικά με τον προσδιορισμό της ταυτότητας των νομικών προσώπων, όταν κρίνεται απαραίτητο, να λάβουν μέτρα για την επαλήθευση της νόμιμης ύπαρξης και της δομής του πελάτη λαμβάνοντας, είτε από δημόσιο μητρώο είτε από τον πελάτη είτε και από τους δύο, αποδεικτικά

ίδρυσης, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με την επωνυμία, νομική μορφή, διεύθυνση, ονόματα των μελών του διοικητικού συμβουλίου του πελάτη και τις διατάξεις που ρυθμίζουν την εξουσία δέσμευσης του νομικού προσώπου·

(iii) να υιοθετήσουν κανονισμούς οι οποίοι θα επιβάλλουν στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα την υποχρέωση να αναφέρουν αμέσως στις αρμόδιες αρχές όλες τις περίπλοκες ασυνήθιστα μεγάλες συναλλαγές και ασυνήθιστες μορφές συναλλαγών οι οποίες δεν έχουν προφανή οικονομικό ή εμφανώς νόμιμο σκοπό, χωρίς τον κίνδυνο εκθέσεως τους σε ποινική ή αστική ευθύνη για παραβίαση οποιουδήποτε περιορισμού σχετικά με την αποκάλυψη πληροφοριών εφόσον γνωστοποιούν τις υποψίες τους με καλή πίστη·

(ιν) να απαιτήσουν από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα να διατηρούν, τουλάχιστον για πέντε έτη, όλα τα απαραίτητα στοιχεία των συναλλαγών, εθνικών ή διεθνών.

2. Επιπλέον, τα Συμβαλλόμενα Κράτη θα συνεργάζονται για την πρόληψη των αδικημάτων που ορίζονται στο άρθρο 2 εξετάζοντας:

(α) μέτρα εποπτείας, συμπεριλαμβανομένης, για παράδειγμα, της αδειοδότησης, όλων των οργανισμών μεταβίβασης χρηματικών ποσών,

(β) εφικτά μέτρα εντοπισμού ή παρακολούθησης της φυσικής διασυνοριακής μεταφοράς χρημάτων και διαπραγματεύσιμων τίτλων πληρωτέων στον κομιστή υπό αυστηρές ασφαλιστικές δικλείδες για την εξασφάλιση της αρμόζουσας χρήσης των πληροφοριών και χωρίς να παρεμποδίζεται με κανέναν τρόπο η ελευθερία της κίνησης κεφαλαίων.

3. Επιπλέον, τα Συμβαλλόμενα Κράτη θα συνεργάζονται για την πρόληψη των αδικημάτων που ορίζονται στο άρθρο 2, ανταλλάσσοντας ακριβείς και εξακριβωμένες πληροφορίες σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία τους και συντονίζοντας τα λαμβανόμενα διοικητικά και άλλα μέτρα, ανάλογα με την περίπτωση, για την πρόληψη της διάπραξης των αδικημάτων που ορίζονται στο άρθρο 2, ιδιαίτερα:

(α) δημιουργώντας και διατηρώντας διαύλους επικοινωνίας μεταξύ των αρμόδιων φορέων και υπηρεσιών τους για τη διευκόλυνση της εξασφάλισης και ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με όλες τις πτυχές των αδικημάτων που ορίζονται στο άρθρο 2·

(β) συνεργαζόμενα μεταξύ τους για τη διεξαγωγή ερευνών αναφορικά με τα αδικήματα που ορίζονται στο άρθρο 2 σε σχέση με:

(ι) την ταυτότητα, τον τόπο όπου βρίσκονται και τις δραστηριότητες προσώπων για τα οποία υπάρχουν εύλογες υπόνοιες ότι είναι αναμεμειγμένα στα αδικήματα αυτά,

(Π) την κίνηση κεφαλαίων που σχετίζονται με τη διάπραξη των αδικημάτων αυτών.

4. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη μπορούν να ανταλλάσσουν πληροφορίες μέσω της Διεθνούς Οργάνωσης Εγκληματολογικής Αστυνομίας (ΙΝΤΕΡΠΟΛ).

Άρθρο 19

Το Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο διώκεται ο φερόμενος ως δράστης κοινοποιεί, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία ή τις εφαρμοστέες διαδικασίες του, την τελική έκβαση της διαδικασίας στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος θα διαβιβάζει την πληροφορία στα άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη.

Άρθρο 20

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη εκτελούν τις υποχρεώσεις τους βάσει της παρούσας Σύμβασης κατά τρόπο συμβατό με τις αρχές της κυριαρχικής ισότητας και της εδαφικής ακεραιότητας των Κρατών και της μη επέμβασης στις εσωτερικές υποθέσεις των άλλων Κρατών.

Άρθρο 21

Καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν θίγει άλλα δικαιώματα, υποχρεώσεις και ευθύνες Κρατών και φυσικών προσώπων σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, και ιδιαίτερα τους σκοπούς του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου και άλλων σχετικών συμβάσεων.

Άρθρο 22

Καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν παρέχει δικαίωμα σε Συμβαλλόμενο Κράτος να αναλάβει στο έδαφος άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους την άσκηση δικαιοδοσίας ή την άσκηση λειτουργιών που ανήκουν αποκλειστικά στις αρχές αυτού του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του.

Άρθρο 23

1. Το Παράρτημα μπορεί να τροποποιηθεί μέσω της προσθήκης σχετικών συνθηκών οι οποίες:

(α) είναι ανοικτές στη συμμετοχή όλων των Κρατών,

(β) έχουν τεθεί σε ισχύ,

(γ) έχουν κυρωθεί, γίνει αποδεκτές, εγκριθεί ή έχουν προσχωρήσει σε αυτές τουλάχιστον είκοσι δύο Συμβαλλόμενα Κράτη της παρούσας Σύμβασης.

2. Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να ζητήσει τέτοια τροποποίηση αφού τεθεί σε ισχύ η παρούσα Σύμβαση. Κάθε πρόταση τροποποίησης διαβιβάζεται εγγράφως στον θεματοφύλακα. Ο θεματοφύλακας κοινοποιεί τις προτάσεις που πληρούν τις προϋποθέσεις της παρ. 1 σε όλα τα Συμβαλλόμενα Κράτη και ζητά τις απόψεις τους ως προς το αν θα πρέπει να υιοθετηθεί ή όχι η προτεινόμενη τροποποίηση.

3. Η προτεινόμενη τροποποίηση θεωρείται υιοθετηθείσα, εκτός αν το ένα τρίτο των Συμβαλλόμενων Κρατών υποβάλει εγγράφως γνωστοποίηση το αργότερο εντός 180 ημερών από την κυκλοφορία της.

4. Η υιοθετηθείσα τροποποίηση του Παραρτήματος τίθεται σε ισχύ 30 ημέρες από την κατάθεση του εικοστού δεύτερου εγγράφου κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης της τροποποίησης αυτής για όλα τα Συμβαλλόμενα Κράτη που έχουν καταθέσει ένα τέτοιο έγγραφο. Για κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος που κυρώνει, αποδέχεται ή εγκρίνει την τροποποίηση μετά από την κατάθεση του εικοστού δεύτερου εγγράφου, η τροποποίηση τίθεται σε ισχύ την τριακοστή ημέρα μετά την κατάθεση από αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος του εγγράφου κύρωσης, έγκρισης ή αποδοχής του.

Άρθρο 24

1. Κάθε διαφορά μεταξύ δύο ή περισσότερων Συμβαλλόμενων Κρατών σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, η οποία δεν μπορεί να επιλυθεί μέσω διαπραγμάτευσης εντός εύλογου χρόνου, υποβάλλεται, με αίτηση ενός από αυτά, σε διαιτησία. Αν, μέσα σε έξι μήνες από την ημερομηνία αίτησης διαιτησίας, τα Μέρη αδυνατούν να συμφωνήσουν σχετικά με τη συγκρότηση της διαιτησίας, οποιοδήποτε από αυτά τα Μέρη μπορεί να παραπέμψει με αίτηση του τη διαφορά στο Διεθνές Δικαστήριο, σύμφωνα με το Καταστατικό του Δικαστηρίου.

2. Κάθε Κράτος μπορεί κατά το χρόνο της υπογραφής, κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης της Σύμβασης ή της προσχώρησης σε αυτήν να δηλώσει ότι δε θεωρεί εαυτό δεσμευμένο από την παράγραφο 1. Τα άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη δεν δεσμεύονται από την παράγραφο 1 σε σχέση με κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος που έχει διατυπώσει αυτήν την επιφύλαξη.

3. Κάθε Κράτος που έχει διατυπώσει επιφύλαξη σύμφωνα με την παρ. 2 μπορεί οποιαδήποτε στιγμή να αποσύρει αυτήν την επιφύλαξη αποστέλλοντας γνωστοποίηση στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 25

1. Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοικτή για υπογραφή από όλα τα Κράτη από τις 10 Ιανουαρίου 2000 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2001 στην Έδρα των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη.

2. Η παρούσα Σύμβαση υπόκειται σε κύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Τα έγγραφα κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης κατατίθενται στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

3. Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοικτή σε προσχώρηση από οποιοδήποτε Κράτος. Τα έγγραφα προσχώρησης κατατίθενται στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 26

1. Η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την τριακοστή ημέρα μετά από την ημερομηνία κατάθεσης του εικοστού δευτέρου εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

2. Για κάθε Κράτος το οποίο κυρώνει, αποδέχεται, εγκρίνει τη Σύμβαση ή προσχωρεί σε αυτήν μετά την κατάθεση του εικοστού δευτέρου εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την τριακοστή ημέρα μετά την κατάθεση από το Κράτος αυτό του εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης του.

Άρθρο 27

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να καταγγείλει την παρούσα Σύμβαση αποστέλλοντας έγγραφη γνωστοποίηση στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

2. Η καταγγελία τίθεται σε ισχύ ένα έτος μετά την ημερομηνία λήψης της ειδοποίησης από τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 28

Το πρωτότυπο της παρούσας Σύμβασης, του οποίου το αραβικό, κινεζικό, αγγλικό, γαλλικό, ρωσικό και ισπανικό κείμενο είναι εξίσου αυθεντικά, κατατίθεται στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος αποστέλλει επικυρωμένα αντίγραφα του σε όλα τα Κράτη.

ΣΕ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΥΤΩΝ, οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι για το σκοπό αυτόν από τις Κυβερνήσεις τους, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση, η οποία άνοιξε για υπογραφή στην Έδρα των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη στις 10 Ιανουαρίου 2000.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. Σύμβαση για την Καταστολή της Παράνομης Κατάληψης Αεροσκαφών, η οποία υπεγράφη στη Χάγη στις 16 Δεκεμβρίου 1970.

2. Σύμβαση για την Καταστολή των Παρανόμων Πράξεων κατά της Ασφάλειας της Πολιτικής Αεροπορίας, η οποία υπεγράφη στο Μόντρεαλ στις 23 Σεπτεμβρίου 1971.

3. Σύμβαση για την Πρόληψη και την Τιμωρία των Εγκλημάτων που στρέφονται κατά των Διεθνώς Προστατευομένων Προσώπων, συμπεριλαμβανομένων των Διπλωματικών Υπαλλήλων, η οποία υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 14 Δεκεμβρίου 1973.

4. Διεθνής Σύμβαση κατά της Σύλληψης Ομήρων, η οποία υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 17 Δεκεμβρίου 1979.

5. Σύμβαση για τη Φυσική Προστασία του Πυρηνικού Υλικού, η οποία υιοθετήθηκε στη Βιέννη στις 3 Μαρτίου 1980.

6. Πρωτόκολλο για την Καταστολή των Παρανόμων Πράξεων Βίας σε Αεροδρόμια που εξυπηρετούν τη Διεθνή Πολιτική Αεροπορία, το οποίο συμπληρώνει τη Σύμβαση για την Καταστολή των Παρανόμων Πράξεων κατά της Ασφάλειας της Πολιτικής Αεροπορίας και υπεγράφη στο Μόντρεαλ στις 24 Φεβρουαρίου 1988.

7. Σύμβαση για την Καταστολή των Παρανόμων Πράξεων κατά της Ασφάλειας της Ναυσιπλοΐας, η οποία υπεγράφη στη Ρώμη στις 10 Μαρτίου 1988.

8. Πρωτόκολλο για την Καταστολή των Παρανόμων Πράξεων κατά της Ασφάλειας των Σταθερών Εγκαταστάσεων στην Υφαλοκρηπίδα, το οποίο υπεγράφη στη Ρώμη στις 10 Μαρτίου 1988.

9. Διεθνής Σύμβαση για την Καταστολή των Τρομοκρατικών Βομβιστικών Επιθέσεων, η οποία υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 15 Δεκεμβρίου 1997.

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμβάσεως που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 26 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως Νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 18 Ιουλίου 2002

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Ν. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Φ. ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
Μ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 18 Ιουλίου 2002

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Φ. ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * TELEX 223211 YPET GR * FAX 010 52 21 004
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: http: www.et.gr
e-mail: webmaster @ et.gr

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ Φ.Ε.Κ.: Τηλ. 1464

Πληροφορίες Α.Ε. - Ε.Π.Ε. και λοιπών Φ.Ε.Κ.: **010 527 9000**

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΩΛΗΣΗΣ Φ.Ε.Κ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - Βασ. Όλγας 227 - Τ.Κ. 54100 **(0310) 423 956**
ΠΕΙΡΑΙΑΣ - Γούναρη και Εθν. Αντίστασης Τ.Κ. 185 31 **010 4135 228**
ΠΑΤΡΑ - Κορίνθου 327 - Τ.Κ. 262 23 **(0610) 638 109 -110**
ΙΩΑΝΝΙΝΑ - Διοικητήριο Τ.Κ. 450 44 **(06510) 87215**
ΚΟΜΟΤΗΝΗ - Δημοκρατίας 1 Τ.Κ. 691 00 **(05310) 22 858**
ΛΑΡΙΣΑ - Διοικητήριο Τ.Κ. 411 10 **(0410) 597449**
ΚΕΡΚΥΡΑ - Σαμαρά 13 Τ.Κ. 491 00 **(06610) 89 127 / 89 120**
ΗΡΑΚΛΕΙΟ - Πλ. Ελευθερίας 1, Τ.Κ. 711 10 **(0810) 396 223**
ΛΕΣΒΟΣ - Πλ. Κωνσταντινουπόλεως Τ.Κ. 811 00 Μυτιλήνη **(02510) 46 888 / 47 533**

ΤΙΜΗ ΠΩΛΗΣΗΣ ΦΥΛΛΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Σε έντυπη μορφή:
- Για τα ΦΕΚ από 1 μέχρι 40 σελίδες 1 euro.
- Για τα ΦΕΚ από 40 σελίδες και πάνω η τιμή προσαυξάνεται κατά 0,05 euro για κάθε επιπλέον σελίδα.

Σε μορφή CD:

Τεύχος	**Περίοδος**	**Τιμές σε EURO**
Α.Ε. & Ε.Π.Ε.	Μηνιαίο	60
Α΄ και Β΄	3μηνιαίο	75
Α΄, Β΄ και Δ΄	3μηνιαίο	90
Α΄	Ετήσιο	180
Β΄	Ετήσιο	210
Γ	Ετήσιο	60
Δ΄	Ετήσιο	150
Παράρτημα	Ετήσιο	75
Αναπτυξιακών Πράξεων και Συμβάσεων (Τ.Α.Π.Σ.)	Ετήσιο	75
Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.)	Ετήσιο	75
Δελτίο Εμπορικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας (Δ.Ε.Β.Ι.)	Ετήσιο	75
Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου	Ετήσιο	75
Διακηρύξεων Δημοσίων Συμβάσεων	Ετήσιο	75

Η τιμή πώλησης του Τεύχους Α.Ε. & Ε.Π.Ε. σε μορφή CD - rom για δημοσιεύματα μετά το 1994 καθορίζεται σε 30 euro ανά τεμάχιο, ύστερα από σχετική παραγγελία.
Η τιμή διάθεσης φωτοαντιγράφων ΦΕΚ 0,15 euro ανά σελίδα

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ Φ.Ε.Κ.

	Σε έντυπη μορφή		**Από το Internet**	
Τεύχος	Κ.Α.Ε. Προϋπολογισμού 2531	Κ.Α.Ε. ΤΑΠΕΤ 3512	Κ.Α.Ε. Προϋπολογισμού 2531	Κ.Α.Ε. ΤΑΠΕΤ 3512
	euro	euro	euro	euro
Α΄ (Νόμοι, Π.Δ., Συμβάσεις κτλ.)	205	10,25	176	8,80
Β΄ (Υπουργικές αποφάσεις κτλ.)	293	14,65	205	10,25
Γ΄ (Διορισμοί, απολύσεις κτλ. Δημ. Υπαλλήλων)	59	2,95	ΔΩΡΕΑΝ	- -
Δ΄ (Απαλλοτριώσεις, πολεοδομία κτλ.)	293	14,65	147	7,35
Αναπτυξιακών Πράξεων και Συμβάσεων (Τ.Α.Π.Σ.)	147	7,35	88	4,40
Ν.Π.Δ.Δ. (Διορισμοί κτλ. προσωπικού Ν.Π.Δ.Δ.)	59	2,95	ΔΩΡΕΑΝ	- -
Παράρτημα (Προκηρύξεις θέσεων ΔΕΠ κτλ.)	30	1,50	ΔΩΡΕΑΝ	- -
Δελτίο Εμπορικής και Βιομ/κής Ιδιοκτησίας (Δ.Ε.Β.Ι.)	59	2,95	30	1,50
Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου (Α.Ε.Δ.)	ΔΩΡΕΑΝ	-	ΔΩΡΕΑΝ	- -
Προκηρύξεων Α.Σ.Ε.Π.	ΔΩΡΕΑΝ	-	ΔΩΡΕΑΝ	- -
Ανωνύμων Εταιρειών & Ε.Π.Ε.	2.054	102,70	587	29,35
Διακηρύξεων Δημοσίων Συμβάσεων (Δ.Δ.Σ.)	205	10,25	88	4,40
Α΄, Β΄ και Δ΄			352	17,60

Το κόστος για την ετήσια συνδρομή σε ηλεκτρονική μορφή για τα προηγούμενα έτη προσαυξάνεται πέραν του ποσού της ετήσιας συνδρομής του έτους 2002 κατά 6 euro ανά έτος παλαιότητας και κατά τεύχος

* Οι συνδρομές του εσωτερικού προπληρώνονται στις ΔΟΥ που δίνουν αποδεικτικό είσπραξης (διπλότυπο) το οποίο με τη φροντίδα του ενδιαφερομένου πρέπει να στέλνεται στην Υπηρεσία του Εθνικού Τυπογραφείου.
* Η πληρωμή του υπέρ ΤΑΠΕΤ ποσοστού που αντιστοιχεί σε συνδρομές, εισπράττεται και από τις ΔΟΥ.
* Οι συνδρομητές του εξωτερικού έχουν τη δυνατότητα λήψης των δημοσιευμάτων μέσω internet, με την καταβολή των αντίστοιχων ποσών συνδρομής και ΤΑΠΕΤ.
* Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, οι Δήμοι, οι Κοινότητες ως και οι επιχειρήσεις αυτών πληρώνουν το μισό χρηματικό ποσό της συνδρομής και ολόκληρο το ποσό υπέρ του ΤΑΠΕΤ.
* Η συνδρομή ισχύει για ένα χρόνο, που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου χρόνου. Δεν εγγράφονται συνδρομητές για μικρότερο χρονικό διάστημα.
* Η εγγραφή ή ανανέωση της συνδρομής πραγματοποιείται το αργότερο μέχρι τον Φεβρουάριο κάθε έτους.
* Αντίγραφα διπλοτύπων, ταχυδρομικές επιταγές και χρηματικά γραμμάτια δεν γίνονται δεκτά.

Οι υπηρεσίες εξυπηρέτησης των πολιτών λειτουργούν καθημερινά από 08.00΄ έως 13.00΄

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ